

Univerzita Karlova v Praze
Ústav pro dějiny umění FFUK
Praha 2013

Mgr.Ivo Graca, David Hockney: cesta k novým médiím

Bakalářská práce

Téma bakalářské práce mgr. Iva Gracy pokládám za dobře zvolené. Ukazuje na cestu k technologicky nové koncepci tvorby v podání umělce, který, narozen v roce 1937, patří ke generaci, pro niž nová média ještě rozhodně neznamenal samotnou samozřejmost. Hockney navíc je skutečně svou podstatou malíř. Přesto, jak Graca dobře upozorňuje, nová média jeho tvůrčí proces nejen zasáhla, ale obohatila. Především popis jeho práce s polaroidem, videem a iPadem anebo práce s faxem a technickou kopií přináší pozoruhodné informace. Graca se dobře orientuje v literatuře, a tak je schopen tento směr Hockneyovy tvorby uvést do aktuálního diskurzu.

Moje výhrady proto mají z větší části jen dílčí charakter. Týkají se občasného opakování (kupř.vztah k Peteru Schlesingerovi), ale rovněž některých nepřesných formulací. Členové Independent Group není možné označovat jako Hockneyovy souputníky (s.19), neboť jsou o generaci starší. Práce Rauschenberga a Johnse, které Graca zmiňuje, nepochybně nevznikly v roce 1950 (s. 20), ale v roce 1960. Obdivný autoportrét s Picassem pojmenovaný *Umělec a model* (1974) by si zasloužil ještě další analýzu - připomínku, že vznikl rok po Picassově smrti, ale hlavně fakt, že Hockney zde parafrázuje jedno ze základních Picassových témat.

Jako poněkud problematický vidím závěr práce, který se dle mého názoru nemusel vracet k osobnímu příběhu Hockneye, ale v souladu se zadáním měl spíše shrnout inovativní momenty malířovy cesty k novým médiím, eventuálně je zapojit do širšího dobového kontextu. Je jisté, že problematika queer estetiky je dnes živá, z práce jsem ale nezískala dojem, že by právě Hockneyova osobní orientace měla s jeho prací s novými médii zásadní souvislost.

Přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě.

Doc.PhDr. Marie Klimešová Ph.D.

8. září 2013